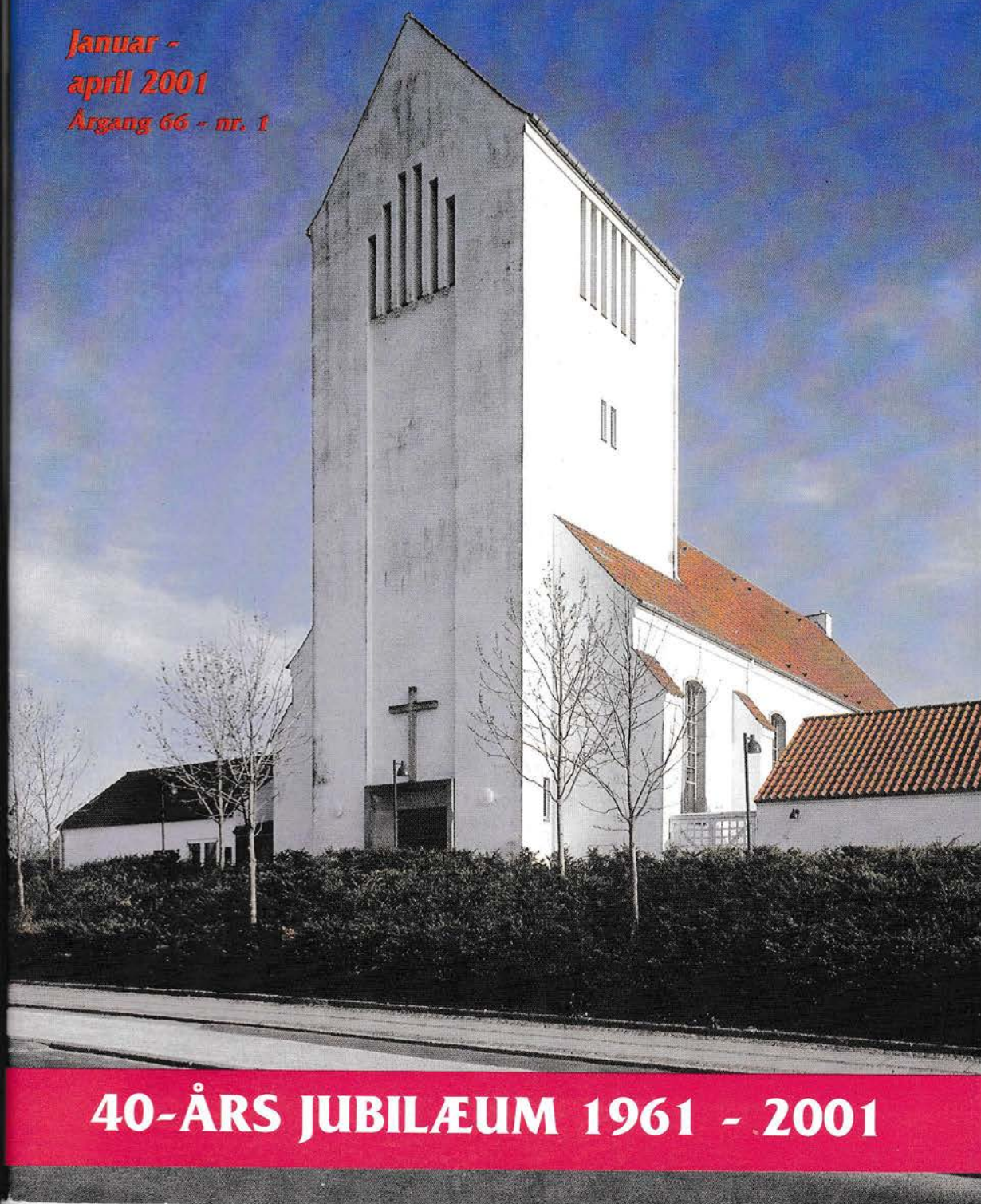

Dyssegårdskirken

Januar -

april 2001

Årgang 66 - nr. 1

40-ÅRS JUBILÆUM 1961 - 2001

KIRKENS TIDLØSE BUDSKAB

Et kirketårn er som et vartegn i landskabet. Det peger op mod himlen, og løfter vi blikket samme vej, er det som at blive mindet om et rige, der hvælver sig forjættende over vores hverdagsrige og dets begrænsede udsyn. Mange her i sognet kan se et glimt af kirken fra deres vinduer; den rejser sig jo på en bakketop med sit høje tårn, og mange haster forbi den hver dag, når de følger deres børn i skole eller skal nå toget eller sidder i bilen på vej til arbejde.

Umærkeligt kan billedet af en kirke glide ind i ens bevidsthed. De hvide mure står med en ubevægelig ro, og hele bygningen udstråler noget fast og trygt. Der er et sted, som ikke er underlagt tidens og samfundets hæsblæsende omskiftelighed. Det føles tit, som om der eksisterer et andet tidsbegreb inden i kirken end udenfor, så med jævne mellemrum bliver den kritiseret for ikke at følge med tiden. Men det kan der også være noget positivt i, for det betyder jo, at kirken har forstået at bevare sansen for det tidløse, for evighedslivet og helligheden, at den har omsorg for sin arv og beskytter værdien af det usynlige, så troen kan finde en jordbund at vokse i og være skjult for alle målende blikke.

Selvfølgelig hører der fornyelse og udvikling med i enhver levende organisme, præmisserne i kirken er bare anderledes end i samfundet. I Dyssegårdskirken fortsætter murenes hvide farve ind i det store enkle kirkerum, hvor opmærksomheden fanges af alterbilledet. Her er Kristus, omkranset af en mandorla, ved at kalde alle mennesker til sig ved tidernes ende. Flere nærmer sig tøvende med ansigtet løftet, nogle er faldet på knæ og andre rækker hænderne frem. Også op af

det blålige gravmørke rejser sig ranke skikkelser og søger ind i lyset fra Kristus. Hvor mange har ikke betragtet dette billede, og hvilke tanker har det mon kaldt frem? Hvilke stemninger forbinder vi kirkerummet med?

Skalaen spænder vidt i kirkerummet, og er det ikke som om orgeltoner særlig kan vække følelsesregisteret i os? Vi tænker måske tilbage på festlige gudstjenester, hvor summen af ord og musik og varmen i fællesskabet lyste lige så meget som de levende lys. Men det kan også være en særlig oplevelse at sætte sig ind i kirken på en almindelig hverdag, hvor dagslyset strømmer ind, selv om himlen er grå. Så fornemmer man, at kirkerummet hat noget urørligt ved sig. Netop her føler man sig konfronteret med sig selv og kan fornemme en tiltale i stilheden. I det nøgterne dagslys i det fredelige rum mærker man virkeligheden øjeblikket.

Forkyndelsen i kirken er en direkte tale, som også peger på virkeligheden. Undertiden afslører ordet mig, og jeg forstår, at jeg må ændre noget i mit liv, til andre tider bliver jeg bare glad og føler at "alting stemmer". I sit inderste grunder kirken sig på det tidløse. Den er bærer af den uforklarlige kærlighed, som vi kun kan fatte i tro. Den sandhed, kirken forkynnder, er til at stole på og til at erfare kraften af i sit eget liv lidt efter lidt. Vi behøver ikke råbe vores længsel efter kærlighed og vores behov for mening ud i tomheden. I det gådefulde liv har Gud selv skabt sig en vej til os gennem sin søn, Jesus Kristus. Han er kirkens skat. Ham forkynnder vi og tror og prøver at efterfølge i dag og i morgen, som i går!

Lisbet Rømer

DYSSEGÅRDSKIRKEN GENNEM TIDERNE

Hvis man skal se på dens historie, og de personer, der har betydet noget for dens opførelse, skal vi helt tilbage til 1921, hvor Hans Thyge Jacobsen blev præst i Gentofte Kirke. Dermed blev han præst her på stedet, idet hele den del af Gentofte Kommune, der lå vest for Bernstorffsvej, var Gentofte Sogn. I 1931 blev området vest for Gentofte sø og syd for Kildegårdsvej udskilt som Vangede Sogn, og Hans Thyge Jacobsen fulgte med som præst. Den sydlige del af området blev mere og mere udbygget, befolkningstallet steg, i 1932 blev Dyssegårdsskolen opført, og i 1933 blev området syd for Ellegårdsvej udskilt som kirkedistrikt og midlertidig kirkesal indrettet i Dyssegårdsskolens kælder i et lokale, der oprindeligt var tiltænkt som svømmehal. Hans Thyge Jacobsen fik til opgave at betjene dette distrikt.

En grund til at samarbejdet med skolen kom i stand, var måske, at Dyssegårdsskolens viceinspektør Bent Myhre var formand for Vangede menighedsråd. Samme år blev Foreningen til Dyssegårdskirkens opførelse stiftet. Formand for dens repræsentantskab var Aage E. Jørgensen - Gentoftes borgmester 1934-1955. Nu gik man i gang med at projektere en kirkebygning, tegnet af arkitekt Georg Palludan, og med at finde en grund, den kunne opføres på. En model af kirken var opstillet i forhallen til kirkesalen og for mange af de ældre, blev det desværre det eneste, de fik set til den ny kirke.

I 1938 blev Dyssegård et selvstændigt sogn udskilt fra Vangede, der blev ansat endnu en præst - Max W. Olsen, og man var faktisk færdig til at gå i gang med byggeriet, men så kom besættelsen og efter denne en kraftig fordyrelse på byggematerialer. Det var dengang nødvendigt at finansiere kirkebyggeri ved frivillige bidrag fra sognets beboere, så det gjorde det jo

ikke bedre, at sognet i 1949 blev mindre, da den del, der lå øst for Lyngbyvej, blev udskilt til det nyoprettede Helleruplund Sogn. Der blev gjort meget for at skaffe midler, en årrække blev der afholdt basar på grunden, hvor kirken skulle bygges, og da den blev byggeplads, blev der arrangeret underholdning i Dyssegårdsskolens Aula, hvor kendte kunstnere optrådte, i 1959 medvirkede bl.a. Poul Reumert. Arrangøren af disse festligheder var skuespilleren Hans W. Petersen. Da man midt i 50'erne fornemmede, at mulighederne for at komme i gang nærmede sig, opstod der et spørgsmål, om man skulle holde fast ved det oprindelige projekt eller bygge i lighed med det mere utraditionelle kirkebyggeri, der så småt var kommet i gang, men man holdt fast.

Thyge Jacobsen

Endelig i 1957 fik kirkeminister Bodil Kock udvirket, at man fik den længe ventede byggetilladelse, der var også kommet bedre finansieringsmuligheder, og i september 1958 blev

grundstenen nedlagt. Den 19. februar 1961 kunne biskop J.B. Leer Andersen foretage den første kirkeindvielse i det ny Helsingør Stift.

Efter en kirkesag, der havde stået på i 27 år, kunne menigheden i Dyssegård Sogn tage sin kirke i brug. I talerne ved kirkens indvielse blev der rettet tak til Dyssegårdsskolen, der gav husly i de mange år, og fhv. skoleinspektør N.P. Nissen kunne i sin lykønskning udtale, at der aldrig havde været uoverensstemmelser mellem kirken og skolen igennem de mange år. Der var også en stor tak til de mange, der trofast havde holdt ud i de 27 år. Blandt dem var pastor Hans Thyge Jacobsen, der kunne se tilbage på 40 år som præst i "Dyssegård" med tjeneste forskellige steder. 1961 blev i øvrigt også på anden måde et begivenhedsrigt år for Hans Thyge Jacobsen, da han sidst på året blev ridder af Dannebrog. Han fik lov at virke næsten 5 år i den kirkebygning, han mere end nogen anden havde kæmpet for at få opført, inden han den 7. februar 1966 afgik ved døden.

De fleste fra pionertiden er borte nu, men én har vi heldigvis stadig i blandt os - kirkens første kordegn Rudolf Hansen - se interview med ham andetsteds her i bladet. Kirken står nu på det højeste punkt i sognet som "landsbykirken i funkisstil". Den kan ses mange steder fra i sognet, og i 1986 i anledning af kirkens 25-års dag skrev biskop Johannes Johansen salmen "Det hvide Tårn", der er tilegnet Dyssegårdskirken.

Den midlertidige kirke var jo lidet synlig og havde besværlige adgangsforhold. Det satte naturligt sit præg på sognelivet. Der var ingen kirkeklokke, der kaldte til gudstjeneste. Begravelser kunne ikke finde sted, brudepar var ikke vilde med at blive viet i en kælder på en skole, og lokaler til større sognemøder var der ikke. Men efter 1961 ændrede forholdene sig, det tog naturligvis sin tid, men støt og roligt voksede livet omkring kirken op.

Efter Thyge Jacobsen ansatte menighedsrådet Johannes Bjerrum som kirkebogsførende sognepræst i 1966, og da pastor Max W Olsen gik på pension ansatte menighedsrådet i 1973 Lisbet Juul Nicolaisen (senere Foss) som sognepræst, og de har i artikler i dette jubilæumsskrift nærmere beskrevet deres arbejde som præster i sognet. Her vil vi i stedet fortsætte med at se nærmere på, hvordan kirken har udviklet sig.

Max W. Olsen

I begyndelsen af 1960'erne opførtes et kapel og depot på kirkens østlige side ved stien, der forbinder Dyssegårdsvej med Dyssebakken.

I 1985 og specielt i foråret 1986 fandt der en drøftelse i menighedsrådet sted om muligheden for at opføre en sognegård. Ideen fængede og da man skulle ansætte en afløser for pastor Johannes Bjerrum, der efter 20 års virke ved Dyssegårdskirken gik på pension, var menighedsrådet enig om, at den præst man skulle ansætte gerne skulle gå aktivt ind for sagen. Menighedsrådet ansatte den 1. august 1986 Vagn Frikke-Schmidt som kirkebogsførende sognepræst.

Gentofte Kommune havde netop gennemført en ekspropriering af et areal ud mod Dyssegårdsvej på 1,8 m i bredden, dels fordi der skulle udføres en hovedfjernvarmekanal, og dels at Dyssegårdsvej skulle udvides med cykelsti i begge sider. Dette medførte fuldstændige umulige adgangsforhold op til kirkens hovedindgangsdør, og samtidig stod der i lange tider placeret nogle forfærdelig grimme olietønder foran kirken.

Menighedsrådet gik i gang med at konkretisere byggeplanerne ved at lave en behovsanalyse og lokaleplan, hvorefter der nedsattes et byggeudvalg bestående af: Per Sangil Nielsen, som senere afløstes af Ole Anders Troldborg, Mogens Laursen, formand, Steen Borup Nielsen og Vagn Frikke-Schmidt. Ved menighedsrådsvalget i 1992 supplerede udvalget sig med Birgit Tornbjerg Hansen. Efter nogen tids undersøgelser indstillede byggeudvalget til menighedsrådet at indbyde 3 arkitektfirmaer til at deltage i en konkurrence om at udføre et skitseprojekt på baggrund af behovsanalysen og lokaleplanen. Dette blev vedtaget og gennemført.

Konkurrencen gav både byggeudvalg og menighedsråd et kvalificeret grundlag til at vælge det projekt, der skulle arbejdes videre med. Det blev det kendte arkitektfirma Erik Møllers Tegnastue, som vandt konkurrencen. Som rådgivende ingeniører medvirkede Svend Damgaard ApS, F. R. I. og landskabsarkitekt M.D.L., M.A.A. Charlotte Skibsteds Tegnastue udførte de forpladsen og haveanlægget.

Af praktiske grunde stod det snart klart, at sognegårdsprojektet skulle opføres i 3 etaper: 1. etape: Kirkens forplads. 2. etape: Opførelse af Kapel og værksted og terrasse på kirkens vestside. 3. etape: Opførelse af den nye sognegård på kirkens østside samt modernisering af kir-

kens kryptlokaler m.v. samt anlæg af det østlige og sydlige haveanlæg.

Etape 1 og 2 blev udført samtidig i 1990, og etape 3 blev iværksat den 20. december 1995, da provst Karl Erik Wienberg, arkitekt kgl. Bygningsinspektør Jens Fredslund, medindehaver af Erik Møllers Tegnastue og formanden for menighedsrådet Ole Andkjær Christensen tog det første spadestik.

Byggeriet skred planmæssigt frem, men det glemmes aldrig, hvor koldt og støvet det var i vinteren og foråret 1995 at undervise konfirmanderne midt i alt byggerødet.

Søndag den 17. november 1996 blev sognegården indviet af biskop Liselotte Rebel ved en dejlig festgudstjeneste i Dyssegårdskirken. Bagefter var der en festlig reception, hvor alle nye og nyindrettede lokaler var taget i brug.

Herefter manglede de udvendige havearealer mod øst og syd at blive anlagt og færdiggjort, og det sidste er nu udført i december 2000.

Siden er mødelokalerne blevet flittigt brugt til konfirmandundervisning, sognemøder, øvelokaler for kor og meget andet, men ikke mindst af den store FDF-kreds, der startede i 1997. Endelig må vi ikke glemme, at vi samtidig fik langt bedre kontorforhold til det daglige arbejde for såvel kordegn som præster.

*Ole Andkjær Christensen og
Vagn Frikke-Schmidt*

HVORDAN DET HELE BEGYNDTE

Rudolf Hansen

Fhv. kordegn Rudolf Hansen, der var med fra den første begyndelse i Dyssegårdskirken, fortæller i en samtale med Steen Lindholm.

Hans Thyge Jacobsen - Thyge - var kapellan ved Vangede kirke, egentlig en filial under Gentofte, og indrettet i en svømmebadeanstalt, der hørte til den gamle skole i Vangede. Sammen med sin gode ven, overlærer Christian Madsen, stiftede han i 1927 den lokale afdeling af FDF, hvor jeg blev medlem i 16-års alderen. Vangede sogn gik dengang helt ned og omfattede det nuværende Dyssegårds sogn. På et tidspunkt blev det for stort - omkring 18.000 mennesker - så Thyge Jacobsen udarbejdede en plan om at dele det ved Ellegårdsvej og bygge en ny kirke. Thyge flyttede selv ned til Dyssegård. Først boede han i en privat bolig på Hyrdevej og senere på Teglværksbakken. Endelig blev præstegården, der også skulle tjene som menigheds-hus, opført på Dyssegårdens jorder, som kommunen havde skænket. Dyssegården var brændt, og til denne tildragelse knytter sig en morsom

historie: vi sad til FDF ledermøde på Hyrdevej en dag, og Thyge sagde: "Vi skal jo se at få den præstegård op at stå, men der er bare det kedelige ved det, at den gamle gård ligger på stedet." "Det ordner jeg," sagde min broder Carlo. "Er du rigtig klog, dreng?" sagde Thyge. "Jo, jeg sætter bare en tændstik til!" Næste aften brændte Dyssegården, og Thyge ringede bekymret til brandvæsenet for at forhøre sig om brandårsagen. Den viste sig heldigvis at være en overophedethed kakkellov.

Selve sognearbejdet i Dyssegård begyndte omkring 1930, efter at Hans Thyge Jacobsen var flyttet til stedet. Efter endnu et par år begyndte vi at holde gudstjenester i regnvejrskælderen under Dyssegårdsskolen med nedgang til venstre for hovedindgangen. Kælderen hed sådan, fordi børnene kunne opholde sig der, når det regnede. Kirkesalen var indrettet meget spartansk med et lille bord, et par lysestager og et krucifiks.

Der var oprindelig planlagt en svømmehal i tilknytning til Dyssegårdsskolen, men dels var placeringen af en sådan svømmehal i Gentofte kommune ikke særlig hensigtsmæssig geografisk - Dyssegård ligger som bekendt i et hjørne af kommunen - dels var hele projektet blevet for dyrt og måtte opgives. Vi fik så i stedet lov til at anvende lokalet, der blev lagt gulv på bassinet, og det blev til en ganske hyggelig, lille kirke. Den stod i rå beton.

En person fra Kunstmuseet fremstillede en altertavle med et krucifiks, og vi brugte fra omkring 1936 denne kirke i mange år fremover. I dag er der teater- og foredragssal på stedet. "Den omvendte svømmehal", kaldte folk den nye kirke. Blæksprutten bragte et år en vittighedstegning, hvor en præst i ornat sad med bare tæer på kanten af et svømmebassin. Teksten lød:

"Sognepræsten i Dyssegårds sogn har indført fodvask forinden gudstjenesten."

Men meningen var naturligvis at bygge en rigtig kirke på Dyssegårdens grund. Der var for resten et stort valnøddetræ midt på grunden, og dette træ blev siden brugt til kirkens prædikestol. Arkitekten Georg Palludan lavede en tegning til kirken, og tømrerhandleren Harald Kjær, der var Thyge Jacobsens gode ven og ejede skove i Sverige, forærede alt træet til kirken. Det blev skåret op efter tegningerne, bragt op til kirkegrunden. Træet blev vendt eller lagt om ind imellem i de følgende næsten femogtyve år, dels fordi krigen kom og satte en stopper for byggeplanerne, dels fordi økonomien stadig ikke var på plads, da krigen var forbi.

Den 1. april 1938 blev Dyssegård sogn officielt udskilt fra Vangede. Jeg var stadig leder af FDF, og vi havde omkring 100 drenge. Thyge Jacobsen ville have mig som kordegn. Jeg var ansat ved Statsradiofonien og mente ikke, at jeg var egnet til jobbet, men Thyge fik mig overtalt, og dermed begyndte min mangeårige gerning som ansat ved Dyssegårdskirken. Min mor blev for resten kirkekone.

I mange år arrangerede vi hvert forår en stor folkfest på kirkegrunden med basar og boder. FDF-drengene solgte lodsedler og hjalp med det praktiske. Der var stor restauration med kaffe-udskænkning osv. Hele præstegården var rodet til som kommandocentral for hele menageriet. Festernes overskud blev lagt til side til byggeprojektet, og der blev også stiftet en forening til Dyssegårdskirkens opførelse. Man kunne tegne sig for et beløb, og der var mulighed for kvartalsvis betaling. Jeg kørte selv rundt på cykel og hentede pengene, og jeg husker blandt andet en kone, der havde tegnet sig for en krone pr. år, fordelt på 4 rater. I mange år indkasserede jeg 25 øre en gang i kvartalet hos denne kone. Det hjalp dog alt sammen ikke så meget. For at vi

kunne bygge kirken, skulle ifølge loven hele kapitalen være skaffet til veje, og hvad man samlede ind hvert år, blev mere eller mindre ædt af prisstigninger.

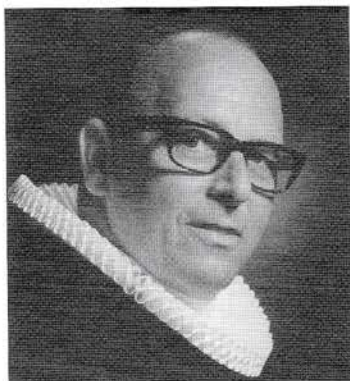
Men heldigvis skete der noget: nede på Hans Jensens Vej lå de ibsenske grunde, 4 grunde, som var blev skænket til kirkeformål. På et tidspunkt overvejede vi derfor at bygge kirken dér, men det var lidt for upraktisk, eftersom grunde- ne lå på den anden side af Lyngbyvej. Helleruppræsten Nørup Nielsen havde ligeledes planer om at bygge endnu en kirke i Hellerup sogn - den senere Helleruplund kirke - og havde også kig på grundene. Det førte til en mindre tvist, og enden blev da, at Hellerup-folkene og vi delte grundene. Derefter solgte vi dem og lagde beløbet til vor kapital. Det var en god ting, og desuden gav kommunen yderligere 100.000 kr. Og da det så tilmed blev tilladt at optage lån i stiftsmidlerne til kirkebyggeri, kunne vi endelig komme i gang. I 1958 kunne vi begynde at grave grunden i december måned, men måtte standse på grund af frost. Om foråret kom vi i gang igen, og i 1961 kunne Dyssegårdskirken omsider indvies.

Thyge Jacobsen var sjælen i bygningen af Dyssegårdskirken. Han levede og åndede for projektet, og det var godt, at han nåede at opleve kirken færdig. Få år senere døde han.

Livets Træ

20 ÅR VED DYSSEGÅRDSKIRKEN

Johs. Bjerrum

40 år for en kirkebygning består af for intet at regne i kirkernes sammenhæng. Alligevel er det korte spand af år fuldgjaldt led i kæden: "Slægt skal følge slægters gang". 1996 var første præsteskitte ved Dyssegårdskirken. En eenstemmig menighedsrådsbeslutning og kongelig udnævnelse: Givet på "Dannebrog i Svendborg Sund" var et godt afsæt for skift fra land til by for et præstepar.

Mens initiativet til alt på landet lå hos præsten alene, blev dagene nu fyldt op med krav stillet af sognet. Og Dyssegård sogn var med sine dengang ca. 11.000 beboere noget særligt blandt Gentofte kommunes sogne. Det mest homogene sogn i såvel folkekirkelig som social forstand, grupperet omkring midten. Det har betydning i præstens daglige arbejde, akkurat som det har det for en skoles elevsammensætning.

Dyssegårdsskolen holdt i 1966 sin juleafslutning i Dyssegårdskirken. Senere blev traditionerne "Dyssegårdsskolen synger advent ind" en årlig begivenhed. Dyssegårdskirkens tradition "Vi synger julen ind" føjedes til.

Søndagsgudstjenesterne var gennem alle årene ugens højdepunkt. Menigheden var trofast. Blev der kaldt ved særlige lejligheder, blev der altid pænt fyldt. God salmesang og musikalske ind-

slag fra kor og organist understregede fællesskabet.

"Forsøgsgudstjenester" og familiegudstjenester var nye tiltag i disse år.

Dåb, konfirmation og bryllup var stadig højdepunkter i den folkekirkelige årsrytme.

Da min ældre kollega helst var fri for konfirmander, enedes vi om en ordning. Det betød fx, at konfirmanderne fra Munkegårdsskolen en vinter mødte to gange om ugen kl. 7.15, for at skaffe plads til 3 hold. Beundringsværdigt!

Den kirkelige mægling med ægtepar, der ønskede at skilles, var stadig gældende. Et ofte tidskrævende arbejde.

Dyssegård sogn skiftede i tiden fra 1966 karakter. Mange unge familier flyttede til. Ældre faldt bort. Bisættelser og begravelser var en hyppig begivenhed. Det bragte nære forbindelser til utrolig mange familier.

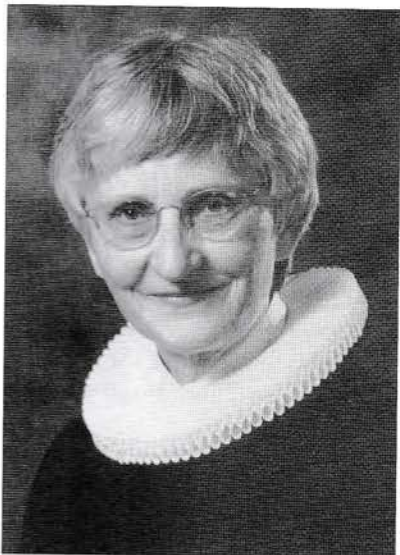
Menighedsarbejdet var helt præstens initiativ undtagen ældrearbejdet. Også økonomisk. Menighedsrådet havde ingen mulighed for at give tilskud. Det gjaldt møderne for de unge, der deltog i filmaftener efter konfirmationerne. De betalte selv. Højskoleaftnerne tog gennem mange år aktuelle emner op.

Ældresammenkomsterne er Dyssegårdskirkens "ældste varemærke". Menighedsplejen stod for disse. Dens midler fremkom gennem en årlig juleindsamling og ikke mindst testamentariske gaver. I den retning noget ganske særligt for Dyssegård sogn.

At have været præst ved Dyssegårdskirken er en god oplevelse. Min kone og jeg ønsker Dyssegårdskirken gode kår, så sognets mange familier stadig kan værdsætte værdien i mødet med deres sognekirke.

Bitten og Johs. Bjerrum

AT LEVE PÅ EN ARV - OG GIVE DEN VIDERE

Lisbet Foss

De 25 år jeg var præst ved den nu 40-årige Dyssegårdskirke, gik i grunden forbløffende hurtigt. Alligevel er 25 år da et tidsrum. Stort nok måske, til at få sat nogle ting i perspektiv.

Var alt så meget bedre i "gamle dage"?
Det kan man ikke sige.

Kirkegangen var således meget, meget beskeden; uagtet sognet – med sine to præster Thyge Jacobsen og Max W. Olsen - havde et markant luthersk-grundtvigsk præg. Man kunne undre sig over, hvad folkene i Dyssegård egentlig havde bygget en kirke for.

Men gudstjenesten var alligevel højtid. Der herskede stilhed og forventning i kirkerummet også forud for gudstjenesten. I bevidstheden om dét store, der nu om lidt ville åbne sig for os. Jo vi gik til gudstjeneste, vi kom for at høre eller åbne os for noget uendeligt meget større end alt dét mere eller mindre udmærkede vi bare kunne sige os selv.

Nu hjalp det også meget at folk i højere grad vidste, hvad kristendom gik ud på - kirke og folk levede i en betydelig grad af forståelse. Også fordi skolen havde hjulpet godt til og faktisk varetaget en grundig undervisning i kristendom.

Men tiden lader sig ikke skrue tilbage. Nye tider, nye skikke. Alligevel tror jeg da, at den arv fra forgængerne, som også blev min - nemlig det luthersk-grundtvigske – og som jeg efter bedste evne selv søgte at varetage, såvel i søndagens prædiken som i min kontakt med mennesker i sognet, at denne arv er præcis så bæredygtig, livskraftig og kristelig sand, at den fortjener at blive båret videre her på dette sted. Under dygtig og flittig undervisning. I kontakt med mennesker, nærmere bestemt i samtale og sjælesorg. Og sidst men ikke mindst, under en stadig og glædelig udfoldelse af det kristne evangelium.

Lisbet Foss

ERINDRINGER OM POVL HAMBURGER

*Organist ved Dyssegårdskirken 1944-1971**Povl Hamburger, 1937.*

Blæ - sten går frisk o - ver
 Lim - fjor - dens van - de, ru - sker dem
 op til vå - gen flugt, ja - ger dem
 mel - lem de fav - nen - de stran - de,
 fyl - der med to - ner hver en bugt. Og
 so - man - den syn - ger bag sit rat på
 kryds - togt fra Nord - so til Kat - te - gat.

Jeg lærte Povl Hamburger at kende i 1961, da jeg påbegyndte mine musikvidenskabelige studier ved Københavns Universitet - morsomt nok var det samme år som Dyssegårdskirken blev indviet. Hamburger underviste i musikhistorie og anvendte til dette formål sin egen bog "Musikens historie". Det første, der sprang den studerende i øjnene, var, at Hamburger stavede "Musiken" med ét k, hvilket jeg fandt så charmerende, at jeg selv begyndte at gøre det samme og rent faktisk først har overgivet mig til den reglementerede staveform for ganske få år siden.

Vi studerende elskede Hamburger, den gråhårede, stilfærdige, nydelige ældre mand med den store viden ikke mindst på det musikteoretiske felt, hvor Hamburger bl.a. havde fået doktorgraden for sin afhandling med den snørklede titel "Subdominante und Wechseldominante" - bestemt ikke et område for almindelige dødelige. Men Hamburger elskede at analysere musik. Han var fremragende til at stille formskemaer op på tavlen i auditoriet og foretage harmoniske analy-

ser, hvad enten det drejede sig om Bachs orgelværker, Schuberts lieder (et af hans yndlingsemer) eller César Francks musik. Når det gjaldt Francks senromantiske, røgelsesduftende harmonik, boltrede Hamburger sig som en fisk i vandet. De unge, kvindelige studerende sværmede om Hamburger som bierne om honningkuben. Vi mandlige ditto var ikke fri for at være misundelige over den tilbedelse, der blev vor elskelige lærer til del. Men Hamburger var over for os alle - kvinder som mænd - hjælpsomheden selv.

Hamburger var født i 1901 og tog organisteksamen i 1921. I 1928 kom magisterkonferensen til. Dengang var det ikke specielt indbringende at være musikvidenskabsmand, så de fleste magistre tog en organistuddannelse for at have noget at leve af. Hamburger var ingen undtagelse. I perioden 1925 til 1944 var han kantor ved Holmens kirke, dvs. assisterende organist med ansvar for koret.

Fra 1944 til 1971 virkede Hamburger ved Dyssegårdskirken, først i kirkesalen, og de sidste ti år i den nyopførte kirkebygning. Hamburger var vel ikke nogen fremtrædende orgelspiller - han var først og fremmest kendt som musikforsker, teoretiker og komponist. Men han var i høj grad engageret i kirkemusikken og meget optaget af Thomas Laubs ideer. Han skrev sågar en hel bog om Laub, der for øvrigt selv har været organist ved Holmens kirke indtil 1925. Man kunne sige, at Hamburger måske var mere laubianer end Laub selv. Hans salmepil var afdæmpet, næsten asketisk, han spillede salmer på en 8- og 4-fod og varierede ikke registreringerne, for han ønskede ikke på nogen måde at sætte sig selv i forgrunden. Det interessante er imidlertid, at selv om Thomas Laubs melodier af og til også kan forekomme asketiske, var hans salmepil det på ingen måde. Vort århundredes største danske kir-

kemusiker, Mogens Wöldike, selv rabi Laubianer, lagde fingre til en farverig og medrivende salmeledsagelse og fortalte mig engang, at Laub også selv havde spillet med varierede og flotte registreringer. Følgende lille tildragelse på Dyssegårdskirkens pulpitur kan måske underbygge denne påstand:

Efter at jeg i 1971 var blevet ansat som Dyssegårdskirkens organist, kom min forgænger på besøg hos os ved hver højtid, medbringende en flaske sherry. Han sad så på orgelpulpitret under højmessen og "var med", hvilket jeg fandt meget smukt. Efter tjenesten skålede koret og de to organister i korværrelset og ønskede hinanden en glædelig højtid. Desværre døde Hamburger allerede i 1972, så det blev ikke til så mange besøg. Men Pinsedag dette år var han på pulpituret, hvor vi naturligvis som første salme sang "I al sin glans nu stråler solen". Og jeg kunne som sædvanlig ikke nære mig for, i strofen, der indledes med ordene "Opvågner, alle dybe toner", at sætte 16-fods fagotten på i pedalen, så de dybe toner også virkelig vågnede. Jeg kunne se, at Hamburger næsten hoppede på pulpiturenbænken af fryd, og så snart salmen var forbi og præsten begyndte på kollekthønnen, stormede den ældre mand hen til mig og hviskede helt eksalteret: "Det gjorde Laub også!!"

Til sidst et par ord om Povl Hamburger komponistvirksomhed. Han har overvejende skrevet vokalmusik og ikke efterladt sig nogen større produktion. Ofte drejer det sig om smukke, afdæmpede melodier, helt i tråd med Hamburgers egen fremtræden, gerne i mol og lidt melankolske, men naturligvis helt igennem sobert håndværk. I Den Danske Koralbog findes blot én sats: "Jeg så ham som barn med det solrige øje". Den er undtagelsesvis i dur og en fin og iørefaldende melodi i samme forbrugervenlige tone som Knud Jeppesens elskede melodier ("Du gav mig, o Herre"), men den har aldrig været i stand til at udkonkurrere den norske, langt ringere folkemelodi, der også er aftrykt til den samme tekst.

I Folkehøjskolens Melodibog findes bl.a. de to stemningsfulde melodier "Der skinner et lys fra en stjerne" og "Men det bli'r atter stille efter stormen". Korsatsen til "Der er ingenting i verden så stille som sne" har opnået en vis popularitet, og det samme gælder "Hvor klart dog stjernen ses i nat". I Dyssegårdskirken har vi ofte sunget Alle Helgens-motetten "Som en skygge, der hælder", ligesom vi tidligere af og til anvendte Hamburgers egen melodi til "Alt står i Guds faderhånd". Den er nydelig, men kan efter min mening ikke måle sig med Laubs, som Hamburger åbenbart ikke selv har været helt tilfreds med.

Fælles for alle de nævnte satser er, at de aldrig for alvor er slået igennem hos det store publikum. Men der findes én undtagelse, som til gengæld er kendt og elsket af enhver sangglad dansker: den pragtfulde melodi til Erik Bertelsens tekst "Blæsten går frisk over Limfjordens vande". Her er ikke den sædvanlige afdæmpede tone, men en flot dur-melodi med rejsning og en slutning, der stadig får det til at risle ned langs rygraden af fryd. Med den sats blev Hamburger berømt over det ganske land, og man kan ligefrem fornemme, hvordan komponisten har stået ude ved Harboøre og mærket vinden og saltet i næsen. Ikke sandt: der er Limfjord for alle penge i den melodi! Og dog forholder det sig helt anderledes. Hamburger fortalte mig engang, at nogen, måske Erik Bertelsen selv, havde sendt ham digtet. Tilfældigvis havde han en melodi liggende, som mere eller mindre passede dertil. "Så den kan højst have været inspireret af en spadseretur på Langelinie", som han tørt bemærkede. Langelinie eller molen i Thyborøn: melodien er fantastisk god!

Koncertforeningens Kor ønsker tillykke

Koncertforeningens Kor ønsker Dyssegårdskirken til lykke med 40-års jubilæet.

“Dyssen” og “Koncertforeningen” (eller KK, når det går rigtig stærkt) har i mere end 30 år været uadskillelige størrelser for ca. 50 sangere i København og opland. Siden korets dirigent, Steen Lindholm, blev organist ved “Dyssen”, har Koncertforeningen sunget jule- og påskekoncerter for kirkens altid veloplagte publikum. Til dette års første adventskoncert havde vi fornøjelsen af at synge Benjamin Brittens “A Ceremony of Carols” samt udvalgte arier og kor fra Friedrich Händels “Messias”.

I 1997 blev “Dyssen” ikke bare et sted, hvor Koncertforeningen sang koncerter, men også stedet, hvor koret fik en fast base. Efter i nogle år at have flakket rundt på diverse skoler i Københavns Kommune, fik koret mulighed for at låne et lokale i den nyindviede sognegård. De dejlige lokaler og faciliteter samt kirkens engagerede

personale har været en stor gevinst for koret – musikalsk såvel som socialt. Eksempelvis er der skabt en helt speciel KK-køkultur foran “Dyssen”s legendariske kakao- og kaffeautomat. Den udgør et fast ritual og holdepunkt i vores pauser.

Men hævet over alt dette er naturligvis den musikalske gevinst. At holde generalprøve på større oratorieværker i et kirkerum, der kan give lyd fra sig, er én af de mest indlysende fordele. Dertil kommer de helt basale ting, som skal være i orden for at få et seriøst korarbejde til at lykkes. Tempererede lokaler, gode stole, og sidst men ikke mindst et velspillende flygel – der i øvrigt har sin mest ivrige skytsengel og bruger i korets dirigent.

Koret glæder sig til også i det nye år at deltage i koncerter og evensongs og håber at samarbejdet kan fortsætte et godt stykke ind i de næste 40 år.

Birgitte Subileau-Ivertsen, Formand, KK

MENIGHEDSPLEJEN I DYSSEGÅRD SOGN

Der er i kirke og menighed 2 bevægelser: en indadgående (forkyndelsen) og en udadgående. Den udadgående bevægelse er diakonien: Menighedsplejen.

Fonden Dyssegård sogns Menighedspleje er en selvejende institution, der ledes af en bestyrelse på 5 medlemmer, foruden kirkens præster.

Bestyrelsen inviterer ældre og yngre til eftermiddagsmøde den anden tirsdag i måneden. Vi møder til en kort gudstjeneste i kirken. Kaffen nyder vi i sognegårdens gode lokaler, fulgt op af et interessant foredrag, lysbilleder, film, musik og lignende.

I maj og september fylder vi bussen op og drager ud i det smukke, danske landskab, hvor vi finder frem til aktuelle udstillinger og studerer gamle og nye kirker. Ved den slags lejligheder kan der knyttes personlige kontakter, som kan være til gavn og glæde. Et højdepunkt er også julemiddagen, der med julens salmer og sange i kærternes skær, stemmer sindet til højtid.

Menighedsplejen handler om den gerning, som kommer af, at nogen har hørt Ordet og handler efter det. Derfor har vor menighedspleje til formål: “at øve kristeligt hjælpearbejde over for sognets beboere, syge, ældre og andre trængende”. En person trænger måske til en besøgsven,

en anden har måske brug for en mindre kontant hjælp i en akut situation, for en og anden er en blomsterhilsen et signal om, at man ikke er glemt.

Vor menighedspleje er tilknyttet "Samvirkende Menighedsplejer", som med sine snart 100 år, har udgangspunkt i centrale kirkelige værdier. Herfra hjælper man sogne- og enkeltpersoner

med rådgivning og konsulentbistand fx i forbindelse med krise- og sorggrupper, aflastningstjeneste for pårørende til demente, væresteder og sognemedhjælpere. Ligeledes arrangerer Samvirkende Menighedsplejer inspirationskurser for fx ledere af besøgstjeneste eller frivillige, der arbejder med alvorligt syge og døende.

Menighedsplejen betyder, at have øje og hjerte

Lis Juul

DYSSEGÅRD SOGNS UNGDOMSFORENING

Vi er Ungdomsforeningen, der ikke holder os tilbage!

Godt fællesskab og spændende aktiviteter er nøgleordene her.

Hele året mødes vi enten i Dyssegårdskirken eller i Hellerup havn.

I vinterhalvåret er vi fx ude at køre go-cart, bowle, se film og høre diverse foredrag. I øjeblikket er vi i gang med at lave en hjemmeside. Hjemmesiden vil komme til at indeholde informationer om, hvem vi er, og hvad vi laver i Ungdomsforeningen.

Et besøg i Synagogen i efteråret var begyndelsen til et af vores nye projekter, der handler om at give os et større indblik i andre religioner. Foråret vil byde på flere besøg i bl.a. den Russisk-ortodokse kirke og i Islamisk trossamfund.

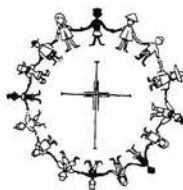
"VIS" står for Vind I Sejlene. Det kom foreningen til at hedde i begyndelsen af 1990, idet vi 2 år tidligere havde lånt en båd ved navn "Saga". Den sejlede vi på i 2 sommersæsoner, inden vi blev enige om, at vi skulle have vores egen båd. Således blev 1990 året, hvor vi sammen med

Spejderne og Dyssegårdsskolen fik båden: "Lilli Zingel". Nu havde båden et navn, men den sejlgade forening havde intet navn, derfor måtte der findes på noget... En dag, da vi var på vandet, sagde en kvik sejler: "Hvad med - Vind I Sejlene -"? Det lød meget godt, så sådan blev det. Fra maj til oktober sejler vi altså både med og mod vinden i de danske farvande.

Ungdomsforeningen har 39 medlemmer, hvoraf de fleste er mellem 14 og 25 år. Til alle, der har ca. denne alder, som synes det lyder spændende og har lyst til at møde nye mennesker, kan vi kun sige: Kom og besøg os tirsdage kl. 19.00 i Dyssegårdskirkens Sognegård eller ring til vores formand, Nikolaj Mølgaard-Nielsen, tlf. 39626622.

I skal være meget velkomne.

Annette, Charlotte og Sune

DYSSEGÅRDSKIRKENS 40 ÅRS JUBILÆUM

DYSSEGÅRDSKIRKENS 40 ÅRS JUBILÆUM, søndag den 4. marts. Dagen begynder med en festlig højmesse hvor biskop Liselotte Rebel vil være prædikant, derefter vil der blive afholdt reception i sognegården. Efter serveringen vil der være mulighed for at bringe en hilsen og der vil være korte fornøjelige underholdnings indslag ved kirkens forskellige brugergrupper. Formanden for menighedsrådet Ole Andkjær Christensen vil være toastmaster. Enhver er hjertelig velkommen.

SOGNEINDSAMLING. Som afslutning på vor 40 års jubilæumsfest deltager vi i **Folkekirkens Nødhjælp** årlige sogneindsamling, hvortil vi har brug for mange hjælpende hænder. I februar år 2000 deltog vi med over 30 indsamlere og indsamlede næsten kr. 29.000,-. Et resultat vi i sognet godt kan være stolte af. I alt blev der i hele landet indsamlet 6 mio. kr.

Den 4. marts har Folkekirkens Nødhjælp valgt at samle ind til især fattige kvinder i Afrika, da det er kvinderne, der er hårdest ramt af fattigdommen. Det er dem, der får sygdomme i forbindelse med graviditet og fødsel. Det er dem, der kommer bagerst i køen, når det gælder retten til at gå i skole eller eje et stykke jord. Og de har sjældent noget at skulle have sagt – hverken derhjemme, i lokalsamfundet eller højere oppe i systemet. Samtidig er det også kvinderne, der er rygraden i de afrikanske lande. For det er dem, der står med det reelle ansvar for familiens trivsel, for maden, for børnenes skolegang og opdragelse. Støtter man en afrikansk kvinde, støtter man derfor en hel familie – og i sidste ende et helt samfund.

For at dække hele sognet skal vi bruge 50 indsamlere. Det tager et par timer at indsamle en rute, og vi håber på denne måde at få en rigtig god afslutning på vor 40 års jubilæumsdag. Venner eller familiemedlemmer tager ud sammen for at stemme dørklokker og børn over 12 år må gerne samle ind to og to. Du kan melde dig som indsamler ved at kontakte kordegn Elisabeth Rehling på telefon 39750100 i kirkekontorets åbningstid.

FAMILIEAFTENER: Menighedsrådet afholder 1 familieaften for FDFerne og deres familier, torsdag den 9. marts kl. 18.30 og fredag den 10. marts kl. 18.30 afholdes ligeledes en familieaften for dåbsfamilier, konfirmander og deres familier samt den øvrige del af menigheden. Begge aftener er med fællesspisning. Indholdet af familieafterne vil være et historisk tilbageblik, sange af Povl Hamburger, underholdning ved Det Danske Drengekor, FDFerne m.v. Nærmere program vil fremkomme.

FDF - ET FORPLIGTENDE FÆLLESSKAB

FDF Gentofte blev etableret i foråret 97, og fra begyndelsen blev det klart, at der var stor interesse for den nye kreds. Det første år var vi 65, året efter 85, og 2000 har kredsen for længst rundet 100 medlemmer. Det skyldes ikke mindst den meget store, solide lederflok, som tryller det ene gode møde og arrangement ud af ærmet efter det andet. Vi er så privilegerede, at 27 voksne vil bruge en stor del af deres fritid på FDF i Gentofte.

Der har før været FDF i Vangede, Gentofte og i Ordrup, men det er efterhånden mange år siden. Så vi valgte rigtigt, da vi besluttede, at FDF igen skulle være en del af Gentoftes tilbud til børn og unge.

Kredsen er kendt i Gentofte Kommune, og har børn fra de nærmest liggende 5 skoler.

I efterårsferien deltog FDF i kommunens arrangement "Aktive dage" og var vært for 26 "nye" børn, der over to dage kunne opleve FDF.

FDF byder på aktiviteter af mange forskellige

slags. Vi ser hele tiden fremad for at tilpasse aktiviteterne til tidens behov. Børn og unge skal mærke, at der er noget, de er gode til, og at deres færdigheder kan bruges til gavn for dem selv og andre. Vi lægger vægt på selvtillid, kreativitet, ansvar, respekt, nysgerrighed, glæde og spontanitet.

FDF står for masser af friluftsliv, leg, sang og musik. Faktisk var FDF først med ideen om at lave sommerlejre for over 90 år siden. Mange børn og unge får deres første musikalske uddannelse i FDF.

FDF er ikke bare de lokale kredse. FDF har også efterskoler og en højskole.

Landsforbundet FDF blev dannet på Frederiksberg i 1902 og har i dag ca. 32.000 medlemmer. Formålet er at fortælle børn og unge evangeliet om Jesus Kristus. Vi møder børn og unge med et kristent livs- og menneskesyn i et varmt fællesskab. Og det er nok det mest særlige ved FDF – dette forpligtende fællesskab mellem børn og voksne.

Vores egen børneflok her i Dyssegårdskirken er stor og dejlig – spruttede af energi og liv. Hver torsdag mødes vi til nye oplevelser, og vi tror på, at det, vi fylder i børnenes "rygsæk", rækker langt ind i deres voksenliv.

Inger Bang, kredsleder

DYSSEGÅRD SOGNS MENIGHEDSRÅD 2000 - 2004

Da fristen for aflevering af kandidatlistor udløb den 3. oktober 2000, var der kun indleveret én liste, som er angivet nedenfor. Der fandt derfor ingen afstemning sted den 14. november.

1. Ole Andkjær Christensen, Ellebakken 11, 2900 Hellerup
2. Steen Borup-Nielsen, Hagens Allé 48, 2900 Hellerup
3. Mogens Laursen, Mindevej 20, 2860 Søborg
4. Karsten Gosvig Jensen, Frændevej 18, 2860 Søborg
5. Brita Johansen, Ellemosevej 30, 2900 Hellerup
6. Lilli Sohn Thomsen, Almindingen 26, 2860 Søborg
7. Anni Will, Ellemosevej 130, 2900 Hellerup
8. Steffen Stadeager, Merianvej 19, 2900 Hellerup
9. Kristian Haahr, Dyssegårdsvej 64, 2860 Søborg
10. Carl Henrik Larsen, Almindingen 26, 2860 Søborg
11. Annette Molin Schmidt, Hjortøgade 8, 4. tv., 2100 København Ø
12. Pia Wind, Mylius Erichsens Allé 27, 2900 Hellerup
13. Peter Bjerrum, Højsgårds Allé 25 A, 2900 Hellerup
14. Otto Mønsted Nielsen, Almindingen 66, 2860 Søborg
15. Svend Graumann, Merianvej 18, 2900 Hellerup
16. Helle Kelter, Birkehøj 13, 2900 Hellerup
17. Poul Ebbe Nielsen, Mindevej 24, 2860 Søborg
18. Susanne Korsgaard, Brønlunds Allé 51, 2900 Hellerup

Nr. 1 - 14 er medlemmer, nr. 15 - 18 er suppleanter. Desuden er kirkens 2 præster medlemmer, og kirkens ansatte har udpeget organist Steen Lindholm som deres repræsentant til at deltage i menighedsrådets møder. Dette menighedsråd trådte i funktion 1. søndag i advent den 3. december 2000 for en 4-årig periode.

Menighedsrådet

Personalet

GUDSTJENESTELISTE 1. JANUAR 2001 - 6. MAJ 2001

Mandag den 1. januar Nytårsdag Luk. 2,21	kl. 15.00 Lisbet Rømer	
Fredag den 5. januar Hellig 3 kongers aften	kl. 19.30 <i>Familiegudstjeneste</i> Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 7. januar 1. s. e. h. 3 k. Luk. 2,41-52	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Tirsdag den 9. januar	kl. 14.00 Lisbet Rømer	
Søndag den 14. januar 2. s. e. h. 3 k. Joh. 2,1-11	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	kl. ca. 11.45 <i>Mini-orgelkoncert</i>
Søndag den 21. januar 3. s. e. h. 3 k. Matt. 8,1-13	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Tirsdag den 23. januar Evensong	kl. 19.30 Koncertforeningens Kor dirigeret af Steen Lindholm Liturg Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 28. januar 4. s. e. h. 3 k. Matt. 8,23-27	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 4. februar Sidste s. e. h. 3 k. Matt. 17,1-9	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 11. februar Septuagisima Matt. 20,1-16	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Tirsdag den 13. februar	kl. 14.00 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 18. februar Seksagesima Mark. 4,1-20	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	kl. 15.00 <i>Musikgudstjeneste</i> Vagn Frikke-Schmidt
Onsdag den 21. februar	kl. 19.30 <i>Stillegudstjeneste</i> Lisbet Rømer	
Søndag den 25. februar Fastelavn Matt. 3,13-17	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	kl. 14.00 (Bemærk tidspunktet) <i>Børnefastelavns gudstjeneste</i> Lisbet Rømer
Søndag den 4. marts 1. s. i. fasten Matt. 4,1-11	kl. 10.30 Dyssegårdskirkens 40 års jubilæum Biskop Liselotte Rebel, Lisbet Rømer og Vagn Frikke-Schmidt (Se særskilt program for dagen)	
Søndag den 11. marts 2. s. i. fasten Matt. 15,21-28	kl. 10.30 Lisbet Rømer	kl. ca. 11.45 <i>Mini-orgelkoncert</i>
Tirsdag den 13. marts	kl. 14.00 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 18. marts 3. s. i. fasten Luk. 11,14-28	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	kl. 15.00 <i>Musikgudstjeneste</i> Lisbet Rømer
Onsdag den 21. marts	kl. 19.30 Taizé gudstjeneste Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 25. marts Midfaste Joh. 6,1-5	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	

Søndag den 1. april Mariæ Bebudelse Luk. 1,26-38	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 8. april Palmesøndag Matt. 21,1-9	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Tirsdag den 10. april	kl. 14.00 Lisbet Rømer	
Torsdag den 12. april Skærtorsdag Matt. 26,17-30	kl. 19.30 Lisbet Rømer	
Fredag den 13. april Langfredag Matt. 27,31-56 eller Mark. 15,20-39	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Søndag den 15. april Påskedag Mark. 16,1-8	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Mandag den 16. april 2. påskedag Luk. 24,13-35	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	
Onsdag den 18. april	kl. 19.30 <i>Stillegudstjeneste</i> Lisbet Rømer	
Søndag den 22. april 1. s. e. påske Joh. 20,19-31	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 29. april 2. s. e. påske Joh. 10,11-16	kl. 10.30 Lisbet Rømer	
Søndag den 6. maj 3. s. e. påske Joh. 16,16-22	kl. 10.30 Vagn Frikke-Schmidt	

DÅBSGUDSTJENESTER

Lørdag den 13. januar	kl. 10.30	(Vagn Frikke-Schmidt)
Lørdag den 10. februar	kl. 10.30	(Vagn Frikke-Schmidt)
Lørdag den 10. marts	kl. 10.30	(Lisbet Rømer)
Lørdag den 7. april	kl. 10.30	(Vagn Frikke-Schmidt)

Kirkebil senest lørdag inden kl. 11.00 på telefon 39 75 01 00.

DET SKER I DYSSEGÅRDSKIRKEN

TIRSDAG DEN 2. JANUAR kl. 19.00. Dyssegård Sogns Ungdomsforening afholder **STORMØDE**, hvor **FORÅRETS** program drøftes og aftales. Der er valg til de forskellige tillidsposter.

EFTERMIDDAGSMØDE tirsdag den 9. januar kl. 14.00. Der indledes med en andagt i kirken. Derefter fortsætter programmet: "25.000 km fra København til Kathmandu i bil." Postbud Niels Jørgen Hedegaard fortæller og viser lysbilleder.

OFFENTLIGE MENIGHEDSRÅDSMØDER afholdes 10. januar, 14. marts og 25. april kl. 19.30 i konfirmandlokalerne.

MINI-ORGELKONCERTER søndag den 14. januar kl. ca. 11.45. Festlig engelsk orgelmusik fra baroktiden af Händels samtidige: William Boyce og John Stanley. Ved orglet Steen Lindholm. Gratis adgang.

SALMESANGSAFTEN onsdag den 17. januar kl. 19.00. Der synges forskellige nye og gamle salmer fra Forslag til ny salmebog. Ved Steen Lindholm, Lisbet Rømer og Vagn Frikke-Schmidt. Der serveres en forfriskning.

EVENSONG tirsdag den 23. januar kl. 19.30. Musikgudstjeneste efter engelsk tradition med Koncertforeningens Kor, dirigeret af Steen Lindholm, og pastor Vagn Frikke-Schmidt som liturg. Gratis adgang.

EFTERMIDDAGSMØDE tirsdag den 13. februar kl. 14.00. Der indledes med en andagt i kirken. Derefter fortsætter programmet: "Gentoftebilleder dengang og nu". Lokalthistorisk lysbillede foredrag ved cand. phil. Anette Giertsen. Lysbillederne viser malerier fra det gamle Gentofte suppleret med "up to date" fotografier.

MUSIKGUDSTJENESTER søndag den 18. februar kl. 15.00. Mezzosopranen Hjørdis Jakobsen synger fransk musik af Gabriel Fauré og Jean Langlais. Gratis adgang.

STILLEGUDSTJENESTER onsdag den 21. februar og onsdag den 18. april begge dage kl. 19.30 ved Lisbet Rømer.

BØRNEFASTELAVNSFEST søndag den 25. februar kl. 14.00. Der indledes med en børnegudstjeneste i kirken, derefter er der tøndeslagning i Dyssegårdsskolens aula. Til sidst kan børn og voksne nyde en fastelavnsbolle og god børneunderholdning. Det koster kun kr. 20,- at deltage og alle børn får en godtepose.

MINI-ORGELKONCERT søndag den 11. marts kl. ca. 11.45. Orgelbüchlein II. Ved orglet Steen Lindholm. Gratis adgang.

EFTERMIDDAGSMØDE tirsdag den 13. marts kl. 14.00. Der indledes med en andagt i kirken. Derefter fortsætter programmet: "Stat og religion i Israel". Foredrag ved overrabbiner Bent Melchior.

MUSIKGUDSTJENESTE søndag den 18. marts kl. 15.00. Sopranen Birgitte Ewerløf og organist Lasse Ewerløf medvirker og opfører værker af Reger, Wolf samt Kingo-salmer og arier.

PÅSKEKONCERT tirsdag den 3. april kl. 20.00. Kantater og orgelmusik af Dietrich Buxtehude. Koncertforeningens Kor og Orkester dirigeret af Steen Lindholm. Entré kr. 50,-

FORÅRSSAMMENKOMST tirsdag den 10. april kl. 14.00. Der indledes med en andagt i kirken. Derefter ser vi frem til en sprudlende musikeftermiddag med organist Steen Lindholm.

KONFIRMANDFORÆLDREMØDE torsdag den 3. maj kl. 19.00. De kommende konfirmationer Store Bededag den 11. maj kl. 10 og 12 og søndag den 13. maj kl. 10.30 2001 vil blive gennemgået. Vi synger de aktuelle salmer ved konfirmationerne sammen med organist Steen Lindholm. Der serveres kaffe, sodavand og kage. Konfirmanderne deltager i dette arrangement.

Kirkehøjskole om Martin Andersen Nexø

Martin Andersen Nexø som ung

Kirkehøjskolen giver over 4 aftener en oversigt over Martin Andersen Nexøs (1869-1954) store og sammensatte forfatterskab, ikke mindst *Pelle Erobreren*, og der vises flere sjældne film.

Kirkehøjskolen ledes af Andersen Nexø-forskeren dr. phil. **Henrik Yde**, der for tiden arbejder på en videnskabelig udgave af *Pelle Erobreren* til udgivelse næste år. Han har tidligere udgivet tilsvarende udgaver af Nexøs *Erindringer*, hvor han i efterskriften bl.a. analyserer Nexøs religiøsitet.

1. AFTEN.

ONSDAG DEN 31. JANUAR KL. 19.30

Martin Andersen Nexøs liv og værk - en introduktion

Med udgangspunkt i Martin Andersen Nexø egne *Erindringer* (1932-1939) hører vi om forfatterens baggrund og udvikling frem til debuten i 1898: Barndommen i 1870'ernes fattige København, overflytningen til Bornholm, påvirkningen fra de bornholmske sekter og senere det befriende møde med højskolebevægelsen og grundtvigianismen. Der vises filmklip fra Andersen Nexø's liv.

2. AFTEN.

ONSDAG DEN 7. FEBRUAR KL. 19.30

To filmatiseringer af Pelle Erobreren

Forskelle og ligheder mellem de to prisbelønnede filmatiseringer af romanens første bind, Christian Steinckes TV-film til det østtyske fjernsyn (1984), der aldrig har været vist i Danmark, og Bille Augusts biograffilm (1986). Til illustration af forholdet mellem roman og film vises der længere afsnit fra begge film.

3. OG 4. AFTEN.

ONSDAG DEN 14. FEBRUAR OG

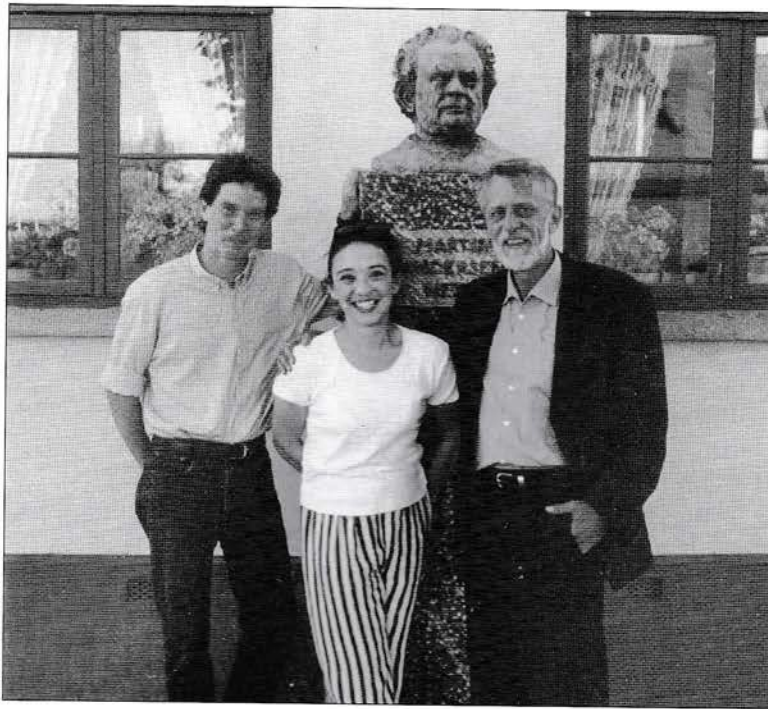
ONSDAG DEN 21. FEBRUAR KL. 19.30

Pelle Erobreren - en moderne utopi

Pelle Erobreren (1906-10) har i knap 100 år - næsteften H.C. Andersens eventyr - været og er fortsat det mest læste og elskede danske digterværk i Verden. Men hvorfor sætter læsere i Danmark, Kina og USA også i år 2000 denne gamle roman så højt? Hvad har den at sige os? Over to aftener fortæller Henrik Yde om romanens tilblivelse og modtagelse og nyfortolker dens budskab.

Andersen Nexø's *Pelle Erobreren* er en helt aktuell utopi om kærlighed. Der gøres særligt rede for romanens religiøse tematik og dens forhold til de bibelske grundmyter om det forjættede land og om gudsriget.

Det koster kr. 50,- at deltage i alle 4 aftener, men så er kaffen også betalt. Der er udarbejdet en folder om disse aftner, hvori der også er en tilmeldingskupon. Tilmelding til kirkehøjskolen kan også ske til kordegn Elisabeth Rehling 39750100 i kirkekontorets åbningstid.

EKSTRA AFTEN. ONSDAG DEN 28 FEBRUAR KL. 19.30*Sangaften med Martin Andersen Nexø*

*Katja Prudinsky synger
Stuart Goodstein akkompagnerer
Henrik Yde fortæller*

Martin Andersen Nexø skrev digte, længe før han skrev romaner. Og digte blev han ved med at skrive, så længe han levede.

Kærlighedsdigte, erotiske digte, varme, vrede og skælmske digte om liv og kamp, om folk og fæ på Bornholm, i Spanien og alle steder. Digtene viser andre sider end de kendte af "Pelle Erobreren"s og "Ditte Menneskebarn"s forfatter.

Komponister fra Oluf Ring til Benny Holst har ladet sig inspirere til at sætte musik til en række af digtene.

Skuespillerinden Katja Prudinsky synger sange af Martin Andersen Nexø til akkompagnement af pianisten Stuart Goodstein, som har nyarrangeret melodierne. Henrik Yde fortæller om sangene og deres baggrund.

Entré til denne specielle aften kr. 30,- Billetter kan købes ved de fire kirkehøjskoleaftener. Eller bestilles på arrangementfolderen.

Koncerter vinter og forår 2001

Som sædvanlig er der mulighed for at høre god musik i Dyssegårdskirken også denne vinter.

Først og fremmest har vi den glæde at præsentere to af "vore egne", nemlig sopranerne Hjørdis Jakobsen og Birgitte Ewerløf, der begge er ansat i Dyssegårdskirkens kor. Hjørdis Jakobsens hovedarbejdssted er Radiokammerkoret. Ved musikgudstjenesten søndag den 18. februar kl. 15 synger hun fransk musik af Gabriel Fauré og Jean Langlais.

Birgitte Ewerløf synger til daglig i Det Kgl. Operakor. Hun medvirker ligeledes i en musikgudstjeneste søndag den 18. marts kl. 15, hvor hendes mand Lasse Ewerløf, organist ved Kastelskirken, sidder ved orglet. Sammen vil de fremføre værker af Reger og Hugo Wolf. Programmet omfatter også nogle Kingo-salmer og arier, bearbejdet af Lasse Ewerløf.

Den tredje musikgudstjeneste finder sted tirsdag den 23. januar kl. 19.30 og er en Evensong i engelsk stil. Koncertforeningens Kor synger, og Vagn Frikke-Schmidt er liturg.

Mini-orgelkoncerterne finder som tidligere sted søndage kl. ca. 11.45, i tilslutning til højmessén. Steen Lindholm fortæller og spiller. Den første mini-orgelkoncert er søndag den 14. januar, hvor der står engelsk barokmusik på programmet. John Stanley og William Boyce er måske ikke navne, man kender, men ikke desto mindre har disse Händels samtidige komponeret frisk og glad musik i samme stil som deres berømte kollega. Og søndag den 11. marts fortsætter serien med uddrag af Bachs Orgelbüchlein, denne gang med koralen til passion og påske – og længere frem.

Påskekoncerten bliver i år den 3. april kl. 20. Koncertforeningens Kor og Orkester medvirker under Steen Lindholms ledelse i kantater af Buxtehude. Den store, af selveste Bach beundrede komponist, der selv betegnede sig som dansk, selv om han tilbragte det meste af sit voksne liv som organist ved Mariakirken i Lübeck, har længe ikke stået på vore koncertprogrammer. Det vil der nu blive rådet bod på. Påskekoncerten indeholder to af Bachs store kantater samt orgelmusik. Der er en entré til denne koncert på 50 kroner. Alle øvrige musikarrangementer er gratis.

Steen Lindholm

FESTLIG AFSKED MED KORDEGN PETER NIELSEN

Mange var mødt frem til højmessen søndag den 24. september og til den efterfølgende reception i sognegården. Her, mens man fik en sandwich og et glas vin og pladsen på gavebordet blev mere og mere trang, var der taler fra menighedsrådet, personalet og Peter Nielsen selv. Et særligt festligt indslag var, at mange af de kordegneaspiranter, der i tidens løb har været i praktik her, var til stede, og i samlet flok stillede sig ud på gulvet og hyldede deres vejleder. Vi siger endnu en gang Peter Nielsen tak for de mange år og ønsker ham alt godt i det næste livsafsnit.

Menighedsrådet

NY KORDEGN

Menighedsrådet har pr. 1. december ansat Elisabeth Rehling som kordegn. Hermed har vi for første gang besat en stilling ved intern rekruttering, idet Elisabeth Rehling har været kirkekorsanger her siden 1. februar 1998 og fungeret som kordegnevika siden 1. oktober 2000.

En stor del af Elisabeth Rehlings liv har været sang. I næsten 25 år har hun været medlem af Radiokammerkoret og samtidig været kirkekorsanger, men ikke mindst medvirket som solist ved talrige koncerter både herhjemme og i udlandet. Nu hvor Radiokammerkorets meget lave pensionsalder nærmer sig for Elisabeth Rehling, har hun uddannet sig som kordegn, og fra 1. september 1999 – 30. september 2000 været kordeg-nemedhjælp i Grundtvigs Kirke.

Vi er sikre på, at vi med ansættelsen af Elisabeth Rehling har truffet det rette valg, og siger hjertelig velkommen til det meget forskelligartede arbejde i kirken og på kontoret.

Menighedsrådet

DYSSEGÅRDSKIRKEN

Dyssegårdsvej 19, 2900 Hellerup

Vagn Frikke-Schmidt (SP, kbf), Dyssebakken 8, 2900 Hellerup. Tlf. 39750111

Fax 39750112. E-mail: vfs@post4.tele.dk og vfs@km.dk

Træffes: Tirsdag kl. 16-18, onsdag kl. 9-10, torsdag kl. 17-18 og fredag 9 – 10. Mandag er fridag.

Lisbet Rømer (SP), Dyssegårdsvej 116, 2860 Søborg. Træffes man-, ons- og torsdag kl. 10-11. Tirsdag 16-18 i præstekontoret Dyssegårdsvej 19, 2900 Hellerup. Tlf. 39750103 Fax 39750101. Fredag er fridag.

Kordegner Elisabeth Rehling, Dyssegårdsvej 19, 2900 Hellerup. Tlf. 39750100 Fax 39750101. E-mail: elre@km.dk Træffes mandag - fredag kl. 10-13. Tirsdag kl. 16-18. Lørdag kl. 10-12.

Organist Steen Lindholm, Rønnebærvej 82, 2840 Holte. Tlf. 45410839

Fax 45425455. E-mail: lindholm@post8.tele.dk

Kirketjener Kurt Faber Pedersen, Dyssegårdsvej 19, 2900 Hellerup. Tlf. 28122307.

Træffes som regel kl. 9-12. Mandag er fridag.

2. Kirketjener Seyed V. Hashemi, Dyssegårdsvej 19, 2900 Hellerup. Tlf. 28122307.

Træffes mandag og efter aftale. Fredag er fridag.

Menighedsrådsformand Ole Andkjær Christensen, Ellebakken 11, 2900 Hellerup.

Tlf. 39625922 Fax 39625932. E-mail: ole.andkjaer@get2net.dk

Kirkeværgen Benny Møller, Polarvej 17, 2900 Hellerup. Tlf. 39696499.

Canterinokoret: Else Hougaard, dirigent. Tlf.: 32582495

Dyssegård Sogns Menighedspleje: Lis Juul, formand. Tlf.: 39678108.

Dyssegård Sogns Ungdomsforening: Nikolaj Mølgaard-Nielsen. Tlf. 39626622.

E-mail: n.moelgaard@wanadoo.dk

Rasmus Haahr. Tlf. 39694607. E-mail: rashaahr@post.cybercity.dk

FDF-Gentofte – Inger Bang, kredsleder. Tlf.: 39699525 inger.bang@adr.dk

Koncertforeningens Kor: Birgitte Subileau-Ivertsen. Tlf. 32575221

© Marc Chagall, *La Vie* 1964
COPY-DAN BILLEDKUNST 20000481

Udgivet af menighedsrådet.

Ansvarshavende:

Annette Molin Schmidt, Lene Fischer Pedersen, Lisbet Rømer og Vagn Frikke-Schmidt

Tryk: Ekspres-Trykkeriet, Frederikshavn

For- og bagsidebillede: Dyssegårdskirken

**Stof til næste kirkeblad skal være indleveret senest 1. april 2001
(periode 1. maj - 31. august 2001)**

